

ה"ט 58761/08/20 - בנימין לונגמן נגד אלכס בוליבסקי

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 58761-08-20 לונגמן נ' בוליבסקי

בפני כבוד השופטת אביגיל זכריה

המבקש

בנימין לונגמן

ע"י ב"כ עו"ד אורי בן שושן

נגד

המשיב

אלכס בוליבסקי

ע"י ב"כ עו"ד נסיב איוב

החלטה

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

במועד הגשת הבקשה ניתן צו חלקי במעמד צד אחד והיום, 24/9/20, התקיים בפניי דיון במעמד שני הצדדים.

המבקש טוען כי על רקע סכסוך שהתגלע בשל יחסי שוכר - משכיר בינו ובין המשיב, החל לקבל הוא מהמשיב מסכת של איומים באופן שהעלה בו חשש ממשי לשלומם האישי. עוד תיאר כי הוא מתגורר בסמוך לבית המושכר והוא חושש לשוב לביתו ועל כן עבר באופן זמני להתגורר במקום אחר.

תביעת פינוי שהוגשה על ידי המבקש כנגד המשיב מתנהלת בפני מותב אחר.

המשיב, שלא הגיש תגובה מטעמו, טען באמצעות בא כוחו בדיון היום כי הסכסוך בין הצדדים נולד אך ורק בגין השכירות וכי המבקש לטעמו לא עמד בנטל המוטל עליו. המשיב הסכים למתן צו הדדי.

בדיון היום נחקר המבקש על תצהירו. הגם שהבהרתי כבר בפתח הדיון לשני הצדדים כי לא אפשר חריגה מהמתווה הדיוני לפיו מתבררת בקשה שעניינה הטרדה מאיימת, חרגה החקירה הנגדית פעם אחר פעם מהנושאים הרלבנטיים עד אשר בסופו של יום ולאחר גילוי אורך רוח רב - נאלצתי להפסיקה.

פרוטוקול הדיון מדבר בעד עצמו ואסתפק בכך.

במעמד חקירתו השמיע המבקש הקלטה של שיחה שחלקים ממנה נרשמו לפרוטוקול והמדברת בעד עצמה. כמו כן הציג תיעוד של הודעות שנשלחו לו על ידי המשיב ועל עניין זה לא הגיב המשיב ואף לא נשמעו טיעונים מפי בא כוחו.

לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת - להתקבל באופן חלקי.

להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתייהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין,

חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

מן הכלל אל הפרט

מהבקשה ומהטיעונים שנשמעו במעמד הדיון עולה כי בין הצדדים קיים סכסוך מזה זמן מה הקשור ליחסי השכירות. נושא יחסי השכירות מתברר בהליך אחר וכפי שהובהר על ידי פעם אחר פעם אין בכוונתי להידרש לסוגיה אשר תיבחן על ידי הגורם השיפוטי שמונה לדון בה והליך למניעת הטרדה מאיימת איננו אמצעי להשגת הישגים דיוניים ואחרים בהליכים החורגים ממנו. במעמד הדיון הובהר לצדדים כי הליך שעניינו הטרדה מאיימת אינו מיועד ואינו יכול לשמש כר לבירור טענות אחרות וההחלטה בתיק זה תינתן במסגרת הדיונית הרלבנטית ובה בלבד.

לגופו של עניין מצאתי כי עלה בידי המבקש לעמוד בנטל ההוכחה הדרוש לעניין מתן הצו המבוקש בשים לב ליסודות הקבועים לביסוס הצו.

יצוין כי כבר ההקלטה שהציג המבקש ביחס להודעה שנשלחה אליו על ידי המשיב לאחר מתן הצו הקודם, מבססת כבר כשלעצמה את מתן הצו הדרוש. ההודעה מגלמת הן הטרדה מאיימת שנעשתה בעבר והן הטרדה מאיימת צופה פני עתיד נוכח אמירתו של המשיב לפיה המבקש יראה מה המשיב יעשה מעתה והלאה וכי המשיב הולך כדבריו "לעשות לו את המוות".

כמו כן הוצגו במעמד הדיון רישומים של הודעות מוקלטות שנשלחו על ידי המשיב ובהם פרטים שונים הקשורים למערכת היחסים שבין הצדדים אשר גם ביחס אליהם נמנע ב"כ המשיב מלהציג שאלות. בכך לכאורה קמה החזקה הדיונית שאילו היו מוצגות השאלות, היו התשובות פועלות לחובת המשיב ולא לטובתו.

כמו כן התרשמתי מעדותו של המבקש כי הוא אכן חושש מהמשיב והתנהגותו במעמד הדיון הביעה גם היא חשש זה.

הגם שניתנה לב"כ המשיב מלוא האפשרות לשאול שאלות הנוגעות לרכיבי ההטרדה המאיימת, הרי שהוא מיקד חלק ניכר משאלותיו בסוגיית תשלום דמי שכירות והיבטים אחרים שלא היוו התמודדות של ממש עם הטענות המועלות בבקשה וכאמור נמנע מהצגת שאלות רלבנטיות וממוקדות.

בסופו של יום הסכים למתן צו כנגד מרשו הגם שעתר לכך שהצו יהיה הדדי.

לא הונח שום הסבר מדוע התבקש צו הדדי והאם יש טענות כלשהן של המשיב כלפי המבקש והכל כאמור במנותק מסוגיית השכירות והפינוי. המשיב כאמור לא הגיש תצהיר מטעמו ולא התמודד עם הבקשה והנטען במסגרתה באופן כל שהוא לרבות לאחר שמיעת ההקלטה במעמד הדיון.

אפשר ויש טעם בעמדת ב"כ המבקש כי עצם ההסכמה למתן צו וההתמודדות עם הבקשה כולה - מדברים בעד עצמם.

סוף דבר

אשר על כן ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת האוסר על המשיב לאיים על המבקש או להטריד אותו בכל צורה שהיא או ליצור איתו כל קשר למעט באמצעות בא כוח ובמסגרת הליכים משפטיים.

הצו יעמוד בתוקפו עד ליום 15/1/21.

לאחר ששקלתי בדבר ובשים לב להתנהלות הדיונית של המשיב והתוצאה אליה הגעתי - אני מורה כי המשיב ישא בהוצאות המבקש בסך כולל, מופחת, של 1,200 ₪ שישולמו בתוך 30 יום מהיום שאם לא כן ישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ולמשטרת כרמיאל.

ניתנה היום, ו' תשרי תשפ"א, 24 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.